ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA ÁP-RA-HAM, I-SÁC VÀ GIA-CỐP

(Thứ Bảy—Tiết thứ Nhì buổi Sáng)

Bài Tám

Tiến trình trưởng thành

Đọc Kinh văn: Sáng. 47:7, 10; Hê. 6:1;
Côl. 1:28-29; Êph. 4:14

I. Sáng Thế Kí chương 37 đến 45 là phần kí thuật về tiến trình trưởng thành của Gia-cốp:

A. Trong Sáng Thế Kí chương 27, chúng ta thấy một kẻ tiếm vị; trong chương 37, một người được biến đổi; và ở cuối chương 45, một người trưởng thành.

B. Được biến đổi là được thay đổi về mặt trao đổi chất trong sự sống thiên nhiên của chúng ta, trong khi trưởng thành là được đổ đầy sự sống thần thượng là sự sống làm cho chúng ta thay đổi—Hê. 6:1:

1. Giai đoạn cuối cùng của sự biến đổi là trưởng thành, tức sự đầy trọn sự sống:
   a. Mục đích đời đời của Đức Chúa Trời chỉ có thể được hoàn thành qua việc chúng ta được biến đổi và trưởng thành—Sáng. 1:26; Côl. 1:28; 2:19.
   b. Trưởng thành là vấn đề để cho sự sống thần thượng được truyền phát vào trong chúng ta hết lần này đến lần khác cho đến khi chúng ta có sự đầy trọn sự sống—Gi. 10:10.
2. Trưởng thành là vấn đề mở rộng sức chứa—Thi. 4:1:
   a. Trưởng thành trong sự sống là tổng cộng của việc nhận lấy sự kỉ luật của Thánh Linh—Hê. 12:5-11.
   b. Người khác có thể thấy một người đã trưởng thành trong sự sống, nhưng họ không thể thấy sự kỉ luật tích lũy của Thánh Linh mà người ấy đã nhận lấy cách ẩn mật mỗi ngày suốt nhiều năm—2 Cô. 1:8-10; Sáng. 47:7, 10.
3. Đức Chúa Trời sẽ tể trị trong việc dùng con người, sự vật và sự việc để làm cho chúng ta trống không khỏi mọi điều đã đổ đầy chúng ta và cất đi mọi điều chiếm giữ hầu chúng ta có sức chứa gia tăng để được đổ đầy Đức Chúa Trời—Lu. 1:53; Mat. 5:6.

C. Đời sống của Gia-cốp khải thị rằng mọi điều xảy ra cho chúng ta đều ở dưới sự tể trị của Đức Chúa Trời để chúng ta được biến đổi và trưởng thành; không có điều gì là ngẫu nhiên:

1. Để trưởng thành, trước hết Gia-cốp phải chịu mất Giô-sép, báu vật của lòng ông—Sáng. 37:31-35.
2. Một tín đồ trưởng thành thì học biết rằng Đức Chúa Trời đầy thương xót và toàn túc để đáp ứng nhu cầu của người ấy trong mọi loại hoàn cảnh—Sáng. 43:11, 13-14; 17:1; Phil. 1:19-21a; 4:11-12; đc. 1 Ti. 6:6-8.
3. Sự tin cậy và nghỉ ngơi của người ấy hoàn toàn ở nơi sự thương xót của Đức Chúa Trời toàn túc của mình, không còn ở nơi chính mình hay khả năng của mình nữa—La. 9:16.

II. Trong Nhã Ca 6:13, người yêu của Christ, sau khi đã trải qua các giai đoạn khác nhau của sự biến đổi, đã trở thành Su-la-mít trong sự trưởng thành của sự sống Christ, là

sự tái sản sinh và sự sao chép của Christ để tương xứng với Ngài cho cuộc hôn nhân của họ:

A. *Su-la-mít* là hình thức giống cái của *Sa-lô-môn,* cho thấy rằng trong sự trưởng thành của sự sống, nàng đã trở nên giống Christ trong sự sống, bản chất, sự biểu lộ và chức năng để hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—c. 13.

B. Trong Nhã Ca chương 3, người yêu của Christ đạt đến giai đoạn trưởng thành, trở thành chiếc kiệu, và cuối cùng được Chúa nhận biết là Giê-ru-sa-lem—cc. 9-10; 6:4:

1. Nàng đạt đến giai đoạn này vì con người thiên nhiên của nàng đã được phá vỡ và vì ý chí của nàng đã được chế phục—3:6; 4:1, 4.
2. Bởi sống trong sự thăng thiên của Christ như thọ tạo mới trong sự phục sinh mà người yêu của Christ trưởng thành trong sự phong phú của sự sống Christ để trở nên toà nhà của Đức Chúa Trời, nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời—6:4.

III. Chúng ta cần kinh nghiệm sự phát triển của sự sống thần thượng và bản chất thần thượng chứa trong hạt giống thần thượng đã được gieo vào trong chúng ta hầu cho chúng ta có một lối vào phong phú trong vương quốc đời đời—2 Phi. 1:1, 4-11:

A. Chúng ta đã được chia phần đức tin tuyệt vời, quý báu giống nhau, và đức tin này là hạt giống bao-hàm-tất-cả—c. 1; 1 Phi. 1:23:

1. Mọi sự phong phú thần thượng đều ở trong hạt giống này, nhưng chúng ta phải ân cần phát triển chúng; lớn lên đến mức trưởng thành là phát triển những gì chúng ta đã có—2 Phi. 1:1-8; 3:18.
2. Bằng cách phát triển các mĩ đức này, chúng ta lớn lên trong sự sống, và cuối cùng, chúng ta sẽ đạt đến sự trưởng thành, được đầy dẫy Christ, đủ phẩm chất và được trang bị để làm các vua trong vương quốc sắp đến—Êph. 4:13-15; 2 Phi. 1:11.
3. Chúng ta cần có sự phát triển và trưởng thành đầy trọn từ hạt giống đức tin, qua các rễ là mĩ đức và tri thức, thân là tự chủ, các nhánh là nhẫn nại và kỉnh kiền, cho đến hoa và trái là tình yêu anh em và tình yêu—cc. 5-7.
4. Sự phát triển chung cuộc của bản chất thần thượng bên trong chúng ta là tình yêu—*agape,* từ Hi Lạp được dùng trong Tân Ước chỉ về tình yêu thần thượng, điều mà Đức Chúa Trời là trong bản chất của Ngài—c. 7; 1 Gi. 4:8, 16:
   a. Chúng ta cần để cho hạt giống thần thượng, tức đức tin được chia phần, phát triển đến chỗ tổng kết trong tình yêu thần thượng và cao quý hơn—2 Phi. 1:5-7.
   b. Khi dự phần bản chất thần thượng và lớn lên trong sự sống cho đến trưởng thành, chúng ta được đổ đầy Đức Chúa Trời là tình yêu, và chúng ta trở thành người của tình yêu, thậm chí chính là tình yêu—Êph. 3:19.

B. Chúng ta nên ân cần theo đuổi sự lớn lên, sự phát triển và sự trưởng thành của sự sống và bản chất thần thượng để có một lối vào phong phú trong vương quốc đời đời—2 Phi. 1:10-11.

IV. Gánh nặng của Phao-lô trong sách Hê-bơ-rơ là đem tín đồ ra khỏi giai đoạn khởi đầu của sự cứu rỗi để tiến đến sự trưởng thành—5:11–6:5:

A. Được đem đến sự trưởng thành là được đem vào trong lời công chính liên quan đến chức vụ thuộc trời của Christ và đường lối của gia tể Đức Chúa Trời, tức lời là thức ăn cứng—5:12-14; 6:1:

1. Sách Hê-bơ-rơ được viết để đem tín đồ tiến lên từ lời tốt lành liên quan đến chức vụ thuộc đất của Christ đến lời công chính liên quan đến chức vụ thuộc trời của Christ, và bởi đó đem tín đồ tiến đến sự trưởng thành—1:3; 4:14-16; 6:20; 7:25; 8:1-2.
2. Lời công chính hiện thân cho tư tưởng về công lí và sự công chính của Đức Chúa Trời cùng những sự xử lí mang tính chính quyền đối với dân Ngài—5:13.
3. Sự công chính là vấn đề thuộc vương quốc của Đức Chúa Trời; sự công chính xuất phát từ Đức Chúa Trời trong sự quản trị của Ngài, và liên quan đến chính quyền cùng sự cai trị của Ngài—Mat. 6:33; Thi. 89:14; 97:2; Ês. 32:1.

B. Chúa muốn đem chúng ta đến sự trưởng thành, nhưng chúng ta phải hợp tác với công tác đầy ân điển của Ngài—Hê. 6:1:
1. Chúng ta cần chia sẻ với Christ trong những điều Ngài đã đạt được—1:9; 3:14.
2. Chúng ta cần chuyên cần bước vào sự nghỉ ngơi Sa-bát còn lại—4:9, 11.
3. Chúng ta cần tiến đến ngai ân điển để nhận lãnh sự thương xót và tìm thấy ân điển—c. 16.
4. Chúng ta cần ăn thức ăn cứng để vui hưởng Christ là Thầy tế lễ Thượng phẩm theo thứ bậc Mên-chi-xê-đéc—5:9-10, 14.

V. Mục tiêu trong chức vụ của Phao-lô là trình diện từng người trưởng thành, lớn lên trọn vẹn, trong Christ vì một người mới—Côl. 1:28-29; 3:10-11:

A. Từ Hi Lạp được dịch là "lớn lên trọn vẹn" trong Cô-lô-se 1:28 cũng có thể được dịch là "hoàn hảo", "trọn vẹn", hoặc "trưởng thành."

B. Chức vụ của Phao-lô là ban phát Christ vào trong người khác hầu cho họ được hoàn hảo và trọn vẹn nhờ trưởng thành trong Christ đạt đến sự lớn lên trọn vẹn.

C. Để có một người mới, chúng ta cần lao tác và chiến đấu để trình diện mọi tín đồ lớn lên trọn vẹn trong Christ, cung ứng Christ là sự sống cho họ để họ có thể sống bởi Ngài và cùng lớn lên với Ngài đạt đến sự trưởng thành—3:4; 2:19.

D. Mục tiêu của chúng ta trong việc rao giảng phúc âm cho tội nhân và tương giao với các thánh đồ là cung ứng Christ vào trong họ để họ có thể trưởng thành trong sự sống và được trình diện là lớn lên trọn vẹn trong Ngài; điều này là vì sự lớn lên của người mới—3:10-11; Êph. 4:13-14.

E. Để trở thành một người mới trong thực tại và thực tiễn, chúng ta cần lớn lên vào trong Christ trong mọi sự—cc. 15-16, 24:
1. Khi lớn lên vào trong Christ trong mọi sự, chúng ta sẽ không còn là những loại người khác nhau nữa; trái lại, chúng ta sẽ tự phát nhận Christ làm thân vị và sự sống của mình—Côl. 3:4, 10-11; Êph. 3:17.
2. Khi lớn lên vào trong Christ trong mọi sự để trở thành một người lớn lên trọn vẹn, tất cả chúng ta sẽ là một trong Christ; đây là một người mới hoàn vũ để làm trọn mục đích đời đời của Đức Chúa Trời—c. 11; 4:13-14, 24; Sáng. 1:26.

© 2026 Living Stream Ministry